

ילד אחד התקין לנו מנורה ושלחן

[...] בין כך הזדמן אליו זקן אחד ואמר: רועה הנאמן, התקן שלחן לרבוך, לו ולמלכה, מכל מיני עדונים, לקיים בו יחזקאל מא "זה השלחן אשר לפני ה'", שהרי כלם משלחן המלך מתענגים, וזהו שכתוב משלי ט "לכו לחמו בלחמי ושתי בנין מסכת" – זה לחם התורה שבכתב, וזו – התורה שבעל פה. ושם כמה מטעמי המלך, טעמי תורה, שמתקיים מכל מיני העדונים של העולם. קם הרועה הנאמן, פתח ואמר: אהרן הכהן, קום משנתך לזבח ולהכין את לחם הפנים שהם כנגד שני לוחות התורה ש"מזה ומזה הם כתבים" שמות לב [...]

בין כך הרי בא אליו המאור הקדוש [רשב"י] ואמר: רועה הנאמן! יום אחד הלכתי עם החברים בדרך והגענו לאכסניה אחת, ושם היה ילד אחד שקם והתקין לנו מנורה ושלחן, כאלו היה מעשרים שנה, ולא היה אלא בן חמש שנים. התקין כל מיני מאכל ומשתה, הוא מעצמו, ואמר לנו: הרי פרשוה רבותינו, שבעל הבית בוצע ואורח מברך, אבל איוב לב "צעיר אני לימים, ואתם ישישים, על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם" עד שאטל רשות מכס. אמרתי לו: אמר בני מלאך ה'. אמר לנו: אתם רציתם מעדנים, לחם תפנוקים, בלי קרב? או לחם עם קרב? שפך פרשו רבותינו חכמי המשנה, שעת אכילה שעת מלחמה. ואם רציתם שיהיה עליו קרב, אין אחד אוכל אלא עד שינצח המלחמה, הוא יאכל ויבצע לכלם.

אמרו לו החברים: בני, הרי אתה עדין צעיר לימים, ועדין לא ידעת איך נלחמים גברים גדולים – בקרב, בנענוע החרב, ברמח, בקשת, בחצי הקשת, במקלע ובאבני מקלע.

אמר לנו מלכים א, כ "אל יתהלל חוגר כמפתח", שהרי ודאי בקריאת שמע פרשוה שכל הקורא קריאת שמע על מטתו, כאלו אוחז חרב פיפיות – אותה שצריך לנענע לששה קצוות, כמו שלמדנו, להמליך המלך על השמים ועל הארץ ועל ארבע רוחות העולם [...] וכבר זרקתי אבן זו לסמאל, והרסתי המצור שלו והשפלתיו למטה. ולכן אמרתי לכם "אל יתהלל חוגר כמפתח". כעת יתברר לכם שאני יודע איך נלחמים גברים גדולים בקרבות, ברמח, בקשת, במקלע. חכמים! כעת נראה מי יהיה מרויח את הלחם, שהוא לחם "המוציא". תמהנו ולא זכנו לדבר לפניו [...]

מיד כששמעו החברים דברים אלו ואני עמהם לא זכתי לסבל עד שישלים עשרה דברים של ברכה. השתטחנו לפניו וברכנו אותו. אף עתה, בנדאי אין איש שיאמר דברים אלו אלא אתה! שאתה הוא כעין ארבע מחצות של שמחה בגן עדן. שכאשר אדם נכנס למחצת הימים נעשה כעין ילד ושמח שמחת ילדים, וכשנכנס למחצת נערים נעשה נער ושמח שמחת נערים, וכשנכנס למחצת בחורים נעשה בחור ושמח שמחת בחורים, וכשנכנס למחצת זקנים שמח שמחת זקנים. ולכך נאמר עליך תהלים לג "ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ". ואתה הוא שנגאמר עליך בראשית ו "ויאמר ה' לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר" – בדור של פלגה היית, ובכל דור ודור אתה בא בגלגול, כגלגל הזה המתהפך לכמה אופנים. ולא נגלית להתלבש בגופך אלא בדור שנתנה בו תורה על ידך.

כי מיד שנגאספת מן העולם, הרי אתה כשמש, שכאשר מסתלקת השמש בלילה, היא מאירה בלבנה ובשמים רבוא כוכבים. כך אתה, שמאיר בשמים רבוא בכל דור ודור וזהו שרמז קהלת א "דור הלך ודור בא" ופרשוה רבותינו, אין דור פחות מששים רבוא, ועוד פרשוה – הדור שהולך הוא הדור שבא, לקיים קהלת, שם "מה שהיה הוא שיהיה". מכאן ואילך, השלם נא עשרה דברים של השלחן. אמר הרועה הנאמן: מאור קדוש, אשרי חלקך! שהקדוש ברוך הוא גלה לך מה שלא גלה לכל נביא וחוזה, אלא למי ולמי.

על פי זוהר לפרשת עקב, ח"ג רע"א-רע"ג (בממ"ד: כרך ט"ו עמ' קנו והלאה)